

Instrukcja dotycząca wypełniania świadectw przewozowych EUR.1 i sporządzania deklaracji na fakturze dla towarów wywożonych do Meksyku

Od wejścia w życie w dniu 1 lipca 2000 r. Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską a Meksykiem, pojawiały się problemy związane zwłaszcza z uznawaniem przez meksykańskie organy celne dowodów pochodzenia towarów, wystawionych lub sporządzonych w krajach Unii Europejskiej. Dowody pochodzenia były odrzucane, co powodowało w wielu przypadkach utratę korzyści wynikających z preferencyjnych stawek celnych stosowanych na mocy ww. Umowy. Po przystąpieniu przez Polskę do Wspólnoty problemy te mogą dotyczyć także polskich eksporterów wywożących towary do Meksyku.

W okresie obowiązywania Umowy Wspólnota podejmowała działania mające na celu wyjaśnienie zaistniałych problemów. Skutkiem tego było uzgodnienie not wyjaśniających do art. 17 Załącznika III do Umowy (Dz. Urz. C 40, 14.02.2004). Poprawione zostały także wewnętrzne przepisy meksykańskie i instrukcje administracyjne.

W celu ujednoczenia sposobów sporządzania dowodów pochodzenia towarów wywożonych ze Wspólnoty do Meksyku oraz ograniczenia ilości przypadków, gdy dowody takie są odrzucane, Komisja Europejska przekazała administracjom celnym Państw Członkowskich komunikat zawierający użyteczne wskazówki związane z wypełnianiem świadectw przewozowych EUR.1 i sporządzaniem deklaracji na fakturze.

Poniższe zalecenia stanowią wynik łącznego obowiązywania przepisów dwustronnych - takich jak sama Umowa i noty wyjaśniające do art. 17 Załącznika III do Umowy - oraz wewnętrznego ustawodawstwa i instrukcji administracyjnych Meksyku.

ZALECENIA DOTYCZĄCE ŚWIADECTW PRZEWOZOWYCH EUR.1

i DEKLARACJI NA FAKTURZE

Zarówno świadectwa EUR.1 jak i deklaracje na fakturze można wystawiać i sporządzać w każdym z oficjalnych języków Unii Europejskiej. Jednak meksykańskie organy celne systematycznie wymagają tłumaczeń, jeżeli dowód pochodzenia nie jest w języku angielskim lub hiszpańskim. Nie musi to być tłumaczenie urzędowe, a importer może przedstawić je na kartce papieru (tzw. wolne tłumaczenie).

ZALECENIE

Eksporter może przygotować tłumaczenie dowodu pochodzenia na angielski lub hiszpański i przekazać je importerowi albo wystawić lub sporządzić dowód pochodzenia bezpośrednio w języku angielskim lub hiszpańskim.

ZALECENIA DOTYCZĄCE WYPEŁNIANIA
ŚWIADECTW PRZEWOZOWYCH EUR.1

A. W rubryce 1 świadectwa wymaga się podania nazwy, pełnego adresu i kraju eksportera. W Meksyku surowo przestrzega się obowiązku przedstawienia tych danych.

ZALECENIE

Należy zawsze podawać pełny adres eksportera.

B. W przypadku rubryk 2 i 4 świadectwa ww. noty wyjaśniające wyszczególniają rodzaj wzmianek lub skrótów stosowanych przy wskazywaniu pochodzenia towarów; w przypadku stosowania którejkolwiek z tych wzmianek lub któregośkolwiek z tych skrótów świadectwo nie może zostać odrzucone z powodów technicznych.

ZALECENIE

W rubrykach 2 i 4 należy używać określenia "UNIA EUROPEJSKA".

C. Wypełnianie rubryk 3, 6 i 10 jest opcjonalne. Zgodnie z ww. notami wyjaśniającymi świadectwo nie może być odrzucone z przyczyn technicznych jeżeli tego rodzaju rubryki nie są wypełnione. Jednak władze Meksyku mogą odrzucać świadectwa EUR.1 jeżeli rubryki te będą wypełnione i będą zawierać niepełne i/lub nieprawidłowe informacje.

ZALECENIE

Nie należy wypełniać żadnej z tych rubryk.

D. W rubryce 8 "towary muszą być opisane zgodnie z praktykami handlowymi i wystarczająco szczegółowo, aby umożliwić ich identyfikację". Niemniej jednak, władze meksykańskie porównują takie opisy z opisami umieszczonymi na fakturach. Ponadto, zgodnie z nagłówkiem w rubryce 8, wewnętrzne przepisy Meksyku wymagają umieszczenia przed każdym produktem numeru porządkowego.

ZALECENIE

Należy opisać produkty wystarczająco szczegółowo i w miarę możliwości dopasować ten opis do opisu umieszczonego na fakturze.

Przed każdym produktem należy podać numer porządkowy i w miarę możliwości oznaczenia i numery umieszczone na kartonach/opakowaniach.

E. W rubryce 8 należy obowiązkowo wskazać klasyfikację taryfową towarów, przynajmniej na poziomie pozycji HS (kodu czterocyfrowego). Zgodnie z notą wyjaśniającą do art. 17, dopuszcza się dokładniejszą klasyfikację taryfową towaru. Jednak jeżeli opinie Meksyku i Unii na temat klasyfikacji taryfowej danego produktu będą różne, pojawić się mogą problemy. W przypadku podawania klasyfikacji produktu jedynie na poziomie pozycji, zmniejszeniu ulec powinno ryzyko rozbieżności interpretacyjnych dotyczących klasyfikacji taryfowej towarów.

ZALECENIE

W rubryce 8 należy zawsze podawać klasyfikację taryfową produktów jedynie na poziomie pozycji HS (kody czterocyfrowe).

ZALECENIA DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA DEKLARACJI NA FAKTURZE

A. Deklaracje na fakturze można sporządzać na fakturach lub innych dokumentach handlowych sporządzonych w Unii. W opinii organów meksykańskich "innymi dokumentami handlowymi" są dokumenty jednoznacznie wymienione w załączniku III i w notach wyjaśniających, tj. specyfikacja wysyłkowa czy list przewozowy. Zgodnie z wewnętrznymi przepisami meksykańskimi, jako dokumenty handlowe można stosować również inne dokumenty, jednak muszą one zawierać wiele elementów informacyjnych (np. pełną nazwę eksportera, kraj wywozu, wartość każdego produktu i całkowitą wartość wszystkich produktów, itp.).

ZALECENIE

Do sporządzania "deklaracji na fakturze" należy używać tylko faktur, listów przewozowych lub specyfikacji sporządzonych w Unii.

B. Każdy "upoważniony eksporter" otrzymuje numer upoważnienia zgodny z określoną strukturą. Władzom Meksyku przekazano dokument zawierający wszystkie struktury numerów upoważnień wydawanych we wszystkich państwach członkowskich UE. Aby uniknąć ryzyka problemów przy przywozie, numery upoważnień powinny zawsze odpowiadać ustalonej strukturze.

ZALECENIE

Upoważnieni eksporterzy powinni w deklaracji na fakturze dokładnie wpisywać numer swojego upoważnienia nadany przez organ celny.